

KKPA

Av: Mikael Ström

Foto: Lena Stanley

KKPA från Trelleborg bildades i början på 90-talet och har nästan alltid funnits i mitt medvetande även om jag kanske inte har hört så mycket av dem. Nu är de aktuella med sitt tredje album så jag slog en pling till Martin Hansson, bandets enda originalmedlem, som svarade på frågorna tillsammans med Mathias Engman.

Jag tänkte att vi kickar igång det här och går direkt in på namnet, KKPA som står för Kasta Kånkelbär På Astrid, det var ju jävligt tidsenligt där på 90-talet. Har ni kört med det någon gång eller har det alltid varit KKPA?

Martin: Vi har egentligen bara kört med KKPA. För att göra historien kort hade jag infiltrerat ett band som hette The Punishers, vi körde typ Sweet Child Of Mine och sådana låtar men jag hade börjat att lyssna på svensk punk så då spelade körde vi en del Strebers och Charta 77-covers. Inför vårt första gig 1993 kände vi att vi behöde ett bättre namn och ville ha något med en förkortning. Det dök upp många dumma förslag men när det var dags att anmäla sig till spelningen så blev det KKPA.

Hur mycket har ni gått ut med vad det betyder?

Martin: Det gjorde vi nog officiellt på Ut Kröp Svinen-skivan, det står i loggan där och i samma veva tryckte vi upp t-shirts där vi skrev Kasta Kånkelbär På Astrid.

Vi, eller snarare ni kanske ska vara glada över att KKPA ändå är en ganska slagkraftig akronym?

Mathias: Ja jag tror det faktiskt.

Martin: Men det är en sån grej som jag under alla år har funderat på varför vi faktiskt valde det namnet. Men nu är det lite sent att ändra på det. Men tanken har dykt upp på att göra något nytt med nytt namn. Samtidigt är det kanske en gratisskjuts med ett inarbetat namn.

Innan vi går vidare kan ni väl köra en bandpresentation där ni gärna får tillägga lite mer än bara namn och instrument, typ vilken funktion ni fyller i bandet?

Martin: Det är jag, Martin Hansson, den enda originalmedlemmen och kapellmästare. Bandet har ju alltid varit mitt skötebarn som på något sätt alltid vaknat till liv i olika konstellationer. Vi har haft en del medlemsbyten genom åren men det kanske har krävts för att hålla bandet vid liv. Jag var uteslutande musik och textförfattare förr med några få undantag till skillnad mot nu när Mattias är en väldigt tung aktör.

Mathias: Jag heter Mattias Engman och skriver de flesta texterna. Jag och Martin gör i princip all musik och är lite av Martins högra hand i kapellmästariet. Jag har varit med i ungefär sju år och är en av veteranerna i bandet, men ändå ganska ny. Det har blivit så att jag och Martin gör det mesta och tar det vidare till våra bandkamrater.

Och vilka är era bandkamrater?

Martin: Vi har en trummis som heter Martin Wegren, som egentligen funnits med under hela vår existens. Vi har huserat i samma musikhus, spelat en del tillsammans och har varit nära vänner länge. Han kom in i bandet när våra gamla trummis Lennie fick ta en time out. När vi sen kände att vi hade låtar till ett helt album var

vi tvugna att göra ett val, ett ganska angenämt sådant då båda trummisarna var lika bra. Men det var en ganska jobbig period, det var lite som att göra slut med en tjej.

Det blev en liknande situation med den basisten vi hade, han hade inte varit med på de senaste fem årens inspelningar. Jag la en del bas och på När Andan Faller På var det Lennie som la basen och till slut kände vi att det blev tråkigt. Det var då Ztikkan kom in i bandet som är en gammal vän till Mattias. Han fick alla demos och ville gärna vara med som inhoppare. Men när vi skulle ta ett foto till skivan kändes det konstigt att ha en bild på någon som inte är med i bandet, så där kom vi fram till att han skulle fortsätta spela med oss.

Vad har Ztikkan tillfört bandet?

Martin: Hans rutin märktes ganska tydligt när vi spelade in. Han hade fått demos på låtarna inte skitlångt innan och hade inte hunnit ta sig igenom alla låtar. Men han är så tight så det gick ändå väldigt enkelt. Det var något parti som vi fick ta några tagningar på men det var ändå tacksamt. Och i replokalen är det en skillnad med en basist som är på hugget.

Sen kanske det inte är så jättestor skillnad på KKPA och Strebers?

Mathias: Det känns som det blir mindre skillnad för varje år.

Martin: I början när vi var unga ville vi ju vara Strebers, men sen har ju låtskrivandet förändrats. Visst har vi hämtat inspiration från dem men jag har aldrig tänkt att jag ska skriva en låt som låter som Strebers, det är bara den typen av musik vi skriver.

Om man kollar på banden på 90-talet ville ju alla låta som Asta Kask, Strebers och senare som Radioaktiva Räker, jag tycker att ni är ett av få band som lyckats och gjort det bra och även att era gamla låtar har åldrats väl.

Mathias: Låtarna som sådana har åldrats väl sen kanske inte ljudet har gjort det. Men hantverket tycker jag ändå är bra.

Martin: Det har ju varit lite av en produkt av hur mycket pengar som funnits vid tillfället. På För Jävulen spelade vi in all musik live med en del gitarr och sångpålägg. Den skivan är inspelad på en helg. Nu när vi har egen studio har vi haft mer tid. En helg till trummor, en till gitarrer och så vidare, vi har kunnat göra det mer avslappnat.

Det här säger jag med ren kärlek, men det osar ju väldigt mycket 90-tal om er, ni känns lite som relikter från den här tiden med en sammansmältning av svensk punk, långt hår och kanske lite hårdrock. Det var ju vanligt då.

Mathias: Så är det ju helt klart, vi är produkter av den tiden. Det faller sig naturligt, även om vi gör en tvåtaktspunklåt så blir det de här lite tyngre partierna som osar hårdrock. Det var ju vanligt då också.

Det kanske är fler band som skulle kört med långt hår om det fanns möjlighet, var man med då börjar man ju komma upp i en ålder som kanske inte riktigt tillåter det.

Mathias: Ja det börjar bli lite jobbigt på den fronten men än så länge går det.